

Rapport från riksdagsarbete 26/2-18 till 5/3-19, Yasmine Posio

Inledning

För att skriva denna rapport har jag tagit mig en titt på förra årets och inser att de problem i samhället jag lyfte då har skruvats upp än mer. Då skrev jag med utropstecken att en socialdemokratisk minister var beredd på att göra inskränkningar i strejkrätten. Nu har de dessutom gått med på att se över anställningsskyddet och införa marknadshyror (plus mycket annat värdelöst). Detta för att de valt att återigen regera ihop med Miljöpartiet fast denna gång med stöd av Liberalerna och Centerpartiet.

Då skrev jag att ”i land efter land ser vi hur ledare är så fokuserade på att behålla makten att de gör vad som helst för det. Oppositionella fångslas, medier stängs ner och civila organisationers utrymme inskränks”. Då tog jag Erdogan som exempel och nu vill han anfälla ytterligare områden i Norra Kurdistan samtidigt som de inhemska repressalierna fortsätter.

Då skrev jag om vår kritik mot regeringen som tillsammans med riksdagens övriga partier införde en mesig lag om vapenexport. Nu darrar regeringen på manschettknappen inför påskrivandet av FN:s konvention mot kärnvapen. De är beredda på att vika sig för hot från USA och tillsätter en utredare som föredrar att lyssna på skrämselfpropaganda från högern istället för till civila organisationer och folket, 85% är för ett undertecknande.

Vi vänsterpartister gjorde ett fantastiskt arbete under valrörelsen. Vi ökade våra mandat i många valkretsar. Samtidigt är vår fiende oerhört stark. De har inte enbart stor del av media utan fortfarande tror många på berättelsen om individuella val och att alla har samma möjligheter och att de som inte tagit vara på möjligheterna får skylla sig själva. Detta gjorde att nästan 60% av väljarna valde att rösta på högerpolitik. Jag kan inte svara för er andra men efter det valresultatet blev jag alldeles utmattad. Men så fortsatte medlemsantalet att stiga. Även efter regeringsbildningen fortsatte medlemsantalet att stiga. Nu har vi mer än 25 000 medlemmar och om vi förvaltar detta rätt kommer siffrorna bara att öka. Alltså måste vi slå våra kloka huvuden ihop och komma fram med bra idéer för att få fler att skriva om fördelarna med solidaritet på sociala medier, få fler att hjälpas åt att fixa möten/arrangemang som folk kommer till för att både få prata om socialism, feminism, antirasism och en jord som finns kvar för kommande generationer, men även för att få känna den gemenskap som solidaritet innebär och givetvis verktyg för att sprida det vidare. Tillsammans kan vi ändra den högervändning SAF påbörjade för länge sedan och som tyvärr stora delar av arbetarrörelsen inte tog på tillräckligt allvar.

Mitt politiska arbete

Efter att Hans Linde blivit vald som ordförande för RFSU och Helen Engholm tackat nej till sin ersättningsplats blev jag ledamot i riksdagen den 5 juni 2017. Jag fick även platsen som ordinarie ledamot i utrikesutskottet. Det var en omtumlande tid att komma in som ny i slutet på en mandatperiod men med gott stöd från en del i riksdagsgruppen och de tjänstemän jag arbetar närmast med gick det ändå bättre än jag själv trodde att det skulle göra. Den ära och värme jag kände när jag blev nominerad att stå som andra namn på riksdagslistan inför valet går inte att beskriva.

Efter valet var det dags att formera riksdagsgruppen, utskottsplatser och olika delegationer skulle besättas och ingen plats var given. Vissa blev väldigt nöjda, några något mindre. Själv är jag glad över att få fortsätta med utrikespolitiken som ansvarig för biståndet och ledamot i OSSE, Organisationen för Säkerhet och Samarbete i Europa. Som OSSE-ledamot kommer jag delta i valobservationer. Håkan Svenneling, som har de övriga utrikespolitiska frågorna, och jag har ett bra samarbete och hjälps åt för att dels kunna träffa så många som möjligt och delta på så många olika arrangemang som möjligt men främst för att få fram vår politik så mycket som möjligt.

Det finns många organisationer som arbetar med utrikesfrågor, bistånd, fred och kärnvapen. Många av dem har sina huvudkontor i Stockholm och jag träffar många av dem åtminstone en gång om året,

vissa oftare än så. Det har varit fantastiskt att träffa dessa engagerade personer och de har inte så sällan visat uppskattning för den politik vi driver. De har bjudit in mig som talare till flera av sina arrangemang och jag har deltagit så ofta jag kunnat. Det finns även en hel del föreningar som engagerar sig i olika länder eller folkgrupper och en del av dem har jag träffat, deltagit i seminarier med och hållit tal för på demonstrationer. Som riksdagsledamot från Göteborg, speciellt inför valet, har jag även träffat organisationer som inte berör utrikesområdet.

Blockaden av Gaza och ockupationen av Palestina och blir allt värre och bosättningarna breder ut sig i stora och välplanerade områden. Främst runt Jerusalem. Israel har infört nya lagar som försämrar livet för araber i Israel. Netanyahu har försökt få bosättningspartier och högerextrema partier att gå i koalition inför valet för att de ska kunna komma in i Knesset. Allt för att säkra en seger. Här i Sverige går Liberalerna ihop med Kristdemokraterna och Sverigedemokraterna när det gäller Sveriges ambassad i Israel som de vill flytta till Jerusalem. I och med Lars Adaktussons inträde i Riksdagen har Kristdemokraterna gått ännu längre i sin retorik mot Palestina. Han har t.o.m. gått ut med att de kristna följeslagarna i det ockuperade Palestina är problematiska och partiska. Samma politiska trio har tagit till sig s.k. fakta från en Israelisk organisation och påstår att svenskt bistånd till Palestina går till terrororganisationer. Vi har god kontakt med och får bra hjälp av organisationer som arbetar för folket i Palestina. Vi går på fakta och hävdar att biståndet till Palestina är nödvändigt och kräver att Israel ska sluta förstöra det våra biståndsmedel används till. Att Sverige erkänt Palestina är bra och vi fortsätter trycka på för att regeringen även ska erkänna Västsahara.

I mars 2018 åkte jag med riksdagens delegation till den 62a sessionen av the Commission on the Status of Women. Dels är det en studieresa för att vi riksdagsledamöter ska lära oss hur FN fungerar och hur Sverige arbetar i FN men även för att vi ska delta på så många av seminarierna som möjligt. Eftersom Sverige då ingick i säkerhetsrådet satt vi med på en del av de mötena. Att få träffa så många kvinnliga politiker från hela världen och få höra hur de arbetar för jämställdhet var inspirerande och gav systerlig styrka. Vi gick på ett medlemsmöte med de lokala Demokraterna i Chelsea/Hells Kitchen och även om det var ett roligt och inspirerande möte så skulle de kunna vinna en hel del om de använde sig av vänsterpartistisk mötesteknik. Jag fick tag på en svensk vänsterpartist, numera bosatt i New York, som varit aktiv under Bernie Sanders kampanj. Han fixade ett möte ihop med två andra aktivister och vi pratade om digitalt kampanjarbete, stöd till blivande parlamentariker och mikrodonationer. Finns en del vi skulle kunna lära av varandra.

1 maj premiärtalade jag i Laholm och Halmstad. Inte riktigt samma tryck som i Göteborg men visst finns det engagemang och glöd även på mindre orter ute i landet.

EU och handelsavtal är ett återkommande tema. Visserligen så har Sverige tryckt på att det ska in fler skrivningar som kan kopplas till Agenda 2030 men vi har ännu inte sett att inskränkningar på mänskliga rättigheter i de länder som vi har handelsavtal med lett till några förändringar. Detta gör att vi än så länge när nya handelsavtal lyfts i riksdagen emotsätter oss det.

Migrationsfrågor är Christina Höj Larsens område men då biståndspengar används inom Sverige för att bekosta vissa migrationsutgifter men även inom EU för att förhindra flyktingar från att ta sig till EU så är det även en utrikespolitisk och en biståndsfråga. Vi har fortsatt kräva att detta oskick ska få ett slut.

Hösten 2017 lyckades FN ta fram en konvention om kärnvapenförbud. Detta var verkligen ett steg i rätt riktning för en kärnvapenfri värld. De uttalanden som Margot Wallström gjorde i början visade på att regeringen ville att Sverige ska skriva på denna konvention. Sedan kom USA:s utrikesminister med förtäckta hot om att Sverige inte skulle få stöd vid attacker och då visade vissa socialdemokrater en annan riktning. Dock vågade de inte stå för att de viker sig för USA så en enmansutredning initierades och just nu är den på remissrunda. De civila organisationer vi träffat är starkt kritiska till utredningens rapport. För att få de inom S, som är för att skriva på konventionen, att stå på sig så har vi fortsatt göra uttalanden i media och ta upp detta vid debatter. Jag har under 2018 och 2019 deltagit på ett flertal

arrangemang och debatter som representant för det enda parti som inte behöver en enmansutredning för att fastställa att vi ska skriva under.

I juli var jag för första gången i Almedalen. Intressant. Missade de flesta kvällsaktiviteterna då jag lyckades pricka in en förkylning med feber samtidigt. På dagarna deltog jag dock i debatter, seminarier och runda bordssamtal. De sträckte sig från bistånd, över fredsfrågor och kärnvapenförbudet till samtal om sexuellt våld mot kvinnor som vapen i konflikt. Det sistnämnda hölls med Denis Mukwege som gjorde ett starkt intryck på mig. Sedan gick han och fick Nobels fredspris. Nämnas bör väl att jag fick hoppa in för Daniel Bernmar på ett cykelrace. Tyvärr vägde mina många långturer på cykel inte tillräckligt för här handlade det om att spurta järnet i typ 30 sekunder. Ber om ursäkt för att jag inte lyckades behålla äran.

Min valrörelse skilde sig nog inte så mycket från tidigare mer än att jag gjorde mer av allt. Jag deltog i fler debatter, höll fler apelltal och var på fler besök. I övrigt byggde jag valstuga, delade flygblad, pratade med nyfikna medborgare och kokade kaffe.

Regeringsbildningen tog sin tid och då kunde jag inte lämna in interpellationer eller skriftliga frågor. Som tur är gör vi mycket mer i riksdagen så förutom att se till att lägga fram ypperliga motioner under den allmänna motionstiden så såg jag till att träffa många organisationer. Några resor kunde jag heller inte ge mig ut på eftersom ingen får lov att missa en statsministeromröstning.

”Denna tid i riksdagen har som sagt varit omtumlande, skrämmande, nervkittlande, spännande, lärorik och alldeles, alldeles underbar.” Jag skrev detta till förra årets DÅK men det gäller fortsatt. Under perioden har mitt område blivit smalare vilket gör att jag inte längre känner att jag nått och jämt har näsan över vattenytan utan nu kan jag nog känna att även axlarna håller sig torra. Det jag lyft här är inte allt men väl så viktiga delar av mitt arbete. En annan viktig del är att träffa mina partikamrater. Utöver de i min partiförening träffade jag många under valrörelsen. Några partiföreningar har bjudit in mig att prata på medlemsmöten. Jag kommer gärna till fler så hör bara av er så ska vi kunna fixa en tid för att ses.

Yasmine Posio Nilsson
0768354328
yasmine.posio@riksdagen.se

Motioner/allmän motionstid

Varje höst är det allmän motionstid, då alla ledamöter har fri rätt att motionera. Utöver dessa motioner har vi möjligheten att motionera med anledning av skrivelser och propositioner från regeringen. Jag har bland annat motionerat med anledning av regeringens propositioner om Afghanistan-insatsen och Ceta-avtalet.

Planen har varit att använda motionstiderna 2018 till att inför mandatperioden lägga bredare motioner med Vänsterpartiets samlade utrikes- och utvecklingspolitik. Här är de jag lämnade in då.

En svensk utvecklingspolitik för rättvisa, jämställdhet och hållbar utveckling
Demokratins krympande utrymme
Undersökningskommission för Dawit Isaak

Interpellation

Ett viktigt sätt att lyfta en fråga till debatt är en interpellation ställd till en minister. Interpellationen leder till debatt på ca 20 minuter, men inget beslut i frågan. Jag har ställt dessa interpellationer under perioden.

Mänskliga rättigheter och handeln med Iran
Turkiets agerande i Afrin
Luftfartsverkets agerande i Förenade Arabemiraten

Skriftliga frågor

Genom att lämna in skriftliga frågor tvingas regeringen formulera sin ståndpunkt på ett område. Frågor kan också vara ett sätt att uppmärksamma en fråga eller ett enskilt fall. Jag har lämnat in sex skriftliga frågor under denna period.

Rättegångarna mot katalanska självständighetsförespråkare
Situationen för hbtqi-personer i Tjetjenien
Situationen i turkiska fångelser
Situationen för kvinnor och barn i irakiska flyktingläger
Våldsamheterna i Nicaragua
Finansiering av skolor i Gaza

Utrikesresor

8/3-24/3 2018 New York, USA, Riksdagsledamotsresa till FN
8/5-9/5 2018 Wien, Österrike, Utrikesutskottsresa om säkerhetspolitik
20/2-22/2 2018 Wien, Österrike, OSSE:s vintermöte

Media

Fram tills vi formerat riksdagsgruppen var jag utrikespolitisk talesperson och fick då visst utrymme i media. Numera är jag biståndspolitisk talesperson och det ger inte många poäng vare sig i vår kommunikationsavdelning eller av media. Däremot är Uutiset, de finska nyheterna på SVT, nyfikna på mig i egenskap av Sverigefinne så sedan augusti har jag varit med i tre inslag.

1/3-2018 ETC. ”Dubbla budskap om vapenexporten”
16/5-2018 GP ”Agera i FN för att få stopp på övervåldet i Gaza”
28/5-2018 FUF ”En värld för alla – inte bara för några få”
5/6-2018 Ship to Gaza ”Vänsterpartiet stödjer Ship to Gaza”
12/8-2018 SVT Nyheter “21 av 900 riksdagskandidater från väst bor i utsatta områden”
17/8-2018 Syre “Så vill partierna bekämpa världens fattigdom”
20/8-2018 SVT Uutiset “En löydä linkkiä mutta se on kriminaalisuudesta”
25/8-2018 Kansanuutiset “Kovat otteet eivät ratkaise lähiöongelmia Ruotsissa”
24/9-2018 SVT Uutiset “Tulossa jännittävä ja haastava istuntoaika”
18/1-2019 SVT Uutiset “Löfvenin valinta herättää ristiriitaisia tunteita”